

Міністерство внутрішніх справ України
Одеський державний університет внутрішніх справ

**Процесуальні та криміналістичні аспекти
досудового розслідування**

Матеріали
Міжнародної науково-практичної конференції

14 квітня 2016 року

Одеса
ОДУВС
2016

УДК 343.102:343.98(477)
ББК 67.410.2:67.52(4Ук)
П48

Статті друкуються в авторському варіанті.
Оргкомітет дозволив собі лише скорочення
статей, які суттєво перевищували пропоновані обсяги

П48 **Процесуальні та криміналістичні аспекти досудового**
розслідування : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф.,
м. Одеса, 14 квітня 2016 р. — Одеса : ОДУВС, 2016. — 314 с.
УДК 343.102:343.98(477)
ББК 67.410.2:67.52(4Ук)

ДЕЯКІ КРИМІНАЛІСТИЧНІ АСПЕКТИ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ ОБСТАВИН ДОРОЖНЬО-ТРАНСПОРТНИХ ПРИГОД

*Вайда Т.С., завідувач кафедри спеціальної фізичної та вогневої підготовки
Херсонського факультету ОДУВС, к.пед.н., доцент*

Актуальність проблеми. Справи про дорожньо-транспортні пригоди (надалі – ДТП) належать до категорії особливо складних для криміналістичного розслідування, так як більшість питань, що виникають під час досудового слідства, можуть бути правильно вирішені тільки в результаті комплексного дослідження із залученням експертів (спеціалістів).

На думку С.О. Шевцова та К.В. Дубоноса якість розслідування обставин ДТП залежить передусім від своєчасного виїзду слідчо-оперативної групи на місце пригоди, ретельності його огляду. Несвоєчасне проведення початкових слідчих дій, як правило, призводить до втрати доказів [1, с. 4]. Елементи ДТП – розташування транспортних засобів, сліди їхнього руху, гальмування (волочіння); траєкторія та характер цих слідів; предмети, що знаходяться на ділянці пригоди, деталі автомобілів, осколки скла, плями мастила, води, електроліту, гальмівної рідини, частки ґрунту, що обсипався, сліди ніг людини, пошкодження та різноманітні сліди на машинах – повинні бути ретельно зафіксовані і на підставі цих даних можна відтворити обставини дорожньої обстановки [2, с. 3].

Огляд місця дорожньо-транспортної пригоди – це початкова та невідкладна слідча дія, спрямована на: 1) дослідження території місцевості, де відбулася подія, що має ознаки злочину, або 2) настав її результат, зміст якої утворює комплекс пізнавально-посвідчувальних операцій (включає пошук, виявлення, закріплення, вилучення, дослідження, перевірку та оцінку слідів злочину та інших речових доказів) [3, с. 248-270].

В сучасних умовах визначення причин ДТП є актуальною проблемою досудового слідства, важливим складовим компонентом якої є, на нашу думку, вдосконалення методичного підходу до проведення експертизи аварії. В контексті піднятої проблеми заслуговує на увагу досвід розвинутих країн (США, Німеччина та ін.) в частині використання фахівцями спеціалізованих програмних пакетів моделювання та реконструк-

ції ДТП, під якими ми розуміємо програмне забезпечення комп'ютерної техніки, що дозволяють здійснювати моделювання (проводити комплексну симуляцію або реконструкцію) дорожньої події. Результатом такої симуляції стають розрахунки параметрів до (під час та після) зіткнення, анімація ДТП, автоматична розробка звіту тощо.

Результати дослідження. Кримінально-процесуальний кодекс України визначає порядок огляду місця ДТП, і його вимоги мають беззастережно виконуватися особами, що здійснюють досудове слідство та складають важливий процесуальний документ – протокол огляду [4]. У цьому документі фіксуються лише ті дані, які його укладач безпосередньо спостерігав. Відновлення обстановки за свідченням водія та очевидців, за аналізом слідів та інших предметів речової обстановки, шляхом зіставлення фактів – неприпустиме. Таким чином, реконструкція дорожньої обстановки, що: 1) безпосередньо передувала ДТП; 2) у той момент, коли вона відбулася; 3) після пригоди, тобто після припинення руху – завдання подальшої роботи експертів, в якій використовуються зібрані дані з місця аварії [2, с. 32-49; 3, с. 248-270].

На місці ДТП огляду підлягають: 1) ділянка дороги, де сталася пригода (включаючи її облаштування, територію, що прилягає до дороги, на якій збереглися сліди і предмети, що мають відношення до цієї пригоди; 2) транспортні засоби, що брали участь у пригоді; 3) потерпілий (труп), поверхня його тіла; 4) сліди транспортних засобів; 5) різні предмети, що стосуються пригоди (осколки скла, частки фарби, сліди паливно-мастильних матеріалів, деталі транспортного засобу тощо).

При огляді ділянки дороги з'ясовують: вид ДТП (зіткнення, наїзд на пішохода, перекидання тощо); місце пригоди (назва вулиці, шосе, площі) та його координати щодо сталих орієнтирів (житлових будинків, адміністративних будівель, дорожніх споруд тощо); поздовжній та поперечний профілі дороги (ухил, підйом, радіус заокруглення тощо); вид покриття дороги (асфальтобетонне, бруківка, щебенева, ґрунтове тощо) та його стан (сухе, мокре, зледеніле, засніжене, рідкий ґрунт); при неоднорідності стану покриття вказуються розміри ділянок льоду, снігу, бруду тощо; ширину проїзної частини дороги, включаючи розміри розділових газонів та інших елементів проїзної частини; дефекти покриття проїзної частини (вибоїни, тріщини, колія; їхні розміри та координати щодо елементів проїзної частини); наявність дорожньої розмітки (лінії поздовжньої розмітки для відокремлення зустрічних потоків транспортних засобів, проїзної частини на смуги руху, позначення краю проїзної частини, а також лінії поперечної розмітки, таблички, написи та інші позначення на проїзній частині); ширину тротуару, узбіччя, висоту бордюру, профіль кювету; їх стан (зледеніле, засніжене тощо); наявність на тротуарі, узбіччі та прилеглий території з обох боків дороги дорожніх споруд, металевих огорож, чагарників, дерев, будівель, шогл, опор тощо, їхнє розташування відносно краю проїзної частини, розміри, вплив на обмеження оглядовості; порядок руху, встановлений на певній ділянці дороги (односторонній, двосторонній); спосіб регулювання руху на місці пригоди; наявність дорожніх знаків (вказується їхнє точне найменування); місце дислокації дорожніх знаків (вказуються їхні точні координати); зону дії дорожніх знаків; освітленість ділянки дороги (вулиці) джерела світла, місце їхнього розташування, які з них увімкнено на момент огляду; погодні умови (ясно, сонячно, хмарно); наявність опадів (дощ, сніг, заметіль, туман тощо); температура повітря; стан видимості та оглядовості [1; 2].

Важливою частиною протоколу є схема дорожньої обстановки після пригоди, яка (схема) має виконуватися надзвичайно ретельно. Спочатку, визначивши межі огляду, складають *чернетки*, а потім на їх основі готують *чистовий примірник схеми*. Окремі об'єкти, які знаходяться на значній відстані від місця пригоди, можуть відмічатися на схемі умовними знаками з обов'язковим указуванням їхніх розмірів та відстані до них. На схемі повинні бути відтворені: 1) *геометрична характеристика дороги* – ширина проїзної частини, тротуарів та узбіч, розміри кюветів, радіуси заокруглень, величини поперечного і поздовжнього ухилів – підйомів та спусків, форма і розміри островців безпеки; 2) *огородження проїзної частини* – надовби, бар'єри, стовпи; 3) *засоби регулювання руху* – лінії розмітки, дорожні знаки і покажчики (світлофори повинні бути вказані не лише на самому місці пригоди, а й на ділянках, що передують йому) [1; 2].

Як відомо, причиною ДТП може бути несправність автомобіля, тому на місці пригоди оформлюють протокол технічного стану. Цей важливий процесуальний документ у більшості випадків складається працівниками Національної поліції. Призначення протоколу – зафіксувати на момент огляду технічний стан агрегатів та механізмів транспортного засобу. Проте часто детальний огляд гальмівної системи, рульового керування та інших агрегатів автомобіля на місці пригоди провести неможливо, оскільки це потребує застосування різних приладів та інструментів, а іноді й часткового розбирання механізму. Тому тут фіксують лише деякі показники їхньої технічної характеристики, що найбільш легко визначаються (в основному візуально). Згодом, при необхідності, проводять додатковий детальний технічний огляд автомобіля. Головним завданням при такому огляді є виявлення деталей або вузлів, що відмовили у роботі. Ці відомості створюють можливість в подальшому встановити, як працював механізм або вузол до виходу його з ладу, встановити причини і час виникнення несправності. Якщо ж були посилення на відмову у роботі тих чи інших вузлів та систем автомобіля, то докладний огляд дає змогу встановити, чи так це насправді.

Кожне пошкодження рекомендується ілюструвати кількома різномасштабними фотознімками. Спочатку фотографують ділянку, де розташоване пошкодження, потім – саме пошкодження крупним планом, щоб

можна було встановити його характер. На підставі цих знімків іноді вдається визначити, як і в який бік зсувався метал при співударі, що має важливе значення для реконструкції механізму зіткнення. Фотографії пошкоджень загального плану не дають змоги встановити лінію дії сил при співударі.

При зіткненні автомобілі мають бути сфотографовані з чотирьох боків, щоб можна було з'ясувати, які їхні частини не було пошкоджено. Всі знімки роблять згідно з правилами судової фотографії, тобто перед фотографуванням на пошкодження накладають масштабну лінійку.

Практика свідчить, що в ряді випадків після пригоди транспортні засоби повертаються власникам, які їх ремонтують, продають або списують. Тому своєчасно зроблені фотографії є єдиним джерелом інформації для встановлення причин пригоди. Залежно від завдань судово-оперативна зйомка поділяється за ступенем охоплення об'єктів огляду на чотири види – 1) орієнтуюча; 2) оглядова; 3) вузлова та 4) детальна.

Для визначення координат місця зіткнення транспортних засобів вирішальне значення мають: сліди гальмування, бокового ковзання або поверхневого кочення коліс транспортного засобу до і після зіткнення, сліди волочіння їх у процесі контактування; сліди подряпин та пошкоджень на дорожньому покритті, залишених частинами транспортних засобів або деталями, що відокремилися від них; сліди пошкоджень на транспортних засобах; параметри ділянок розкиду осколків скла, піску, бруду, вантажів тощо [1; 2].

Найбільш цінну інформацію про механізм зіткнення дають сліди коліс транспортних засобів, залишені на ділянці зіткнення. Тому при огляді цього місця особливу увагу потрібно приділяти вивченню: 1) характеру слідів (гальмування, боковий зсув, кочення, бокове ковзання, проковзування на місці тощо); 2) ширини та протяжності слідів; 3) розташування слідів відносно краю проїзної частини дороги та їх належності конкретному транспортному засобу; 4) у випадку, якщо сліди розташовані непрямолінійно, необхідно фіксувати їх поетапно, щоб на масштабній схемі можна було чітко накреслити траєкторію руху транспортного засобу; 5) відстань між слідами, що належать колесам одного транспортного засобу (ширина колії) [1; 2].

При огляді та фіксації слідів транспорту на місці пригоди обов'язково треба вказувати: місце розташування слідів; вид поверхні, на якій вони виявлені (асфальт, чорнозем, глина, пісок, сніг тощо), та її стан (суха, мокра, рівна, нерівна тощо); вид слідів гальмування, кочення ковзання, проковзування, бокового зсуву (об'ємні, поверхневі); початок, довжина і вид слідів гальмування (суцільні, перервані); інтенсивність гальмування обох коліс; кількість доріжок слідів та їхнє відносне розташування; до яких коліс (задніх, передніх) відноситься вимірний слід; відмінність у слідах, залишених задніми, передніми, лівими та правими колесами; довжину слідів гальмування на кожній ділянці окремо при його проходженні через ділянки з різним покриттям; ознаки напрямку руху; ширину сліду протектора [1; 2].

При огляді місця ДТП фіксують й інші сліди, а також обставини, що мають важливе значення для розслідування: форма, розмір та розташування пошкоджень на нерухомих об'єктах (деревах, опорах, будівлях тощо); наявність частин транспортних засобів, що відокремилися, та місце їхнього розташування (осколки скла, ковпаки коліс, молдинги тощо); сліди волочіння, подряпини, борозни на проїзній частині; наявність вантажу, що впав або розсипався; сліди палива та мастила, гальмівної рідини та інших паливо-мастильних матеріалів на місці пригоди; сліди крові, мозкової речовини, волосся, тканин тіла на дорозі.

При розслідуванні ДТП слідство можуть цікавити й інші питання: 1) чи не повертав водій кермо при гальмуванні; 2) який стан шин (ступінь зносу та тиск в них); 3) чи належали сліди ковзання конкретному транспортному засобу тощо.

Сліди на місці дорожньо-транспортної пригоди умовно можна віднести до таких груп: 1 група – сліди, залишені транспортними засобами; 2 група – сліди і пошкодження на транспортних засобах; 3 група – сліди на одязі і взутті потерпілих.

Найбільш точні об'єктивні дані містяться у залишених на місці ДТП слідах коліс транспортних засобів. Їх можна розділити на чотири основні групи: 1) сліди кочення; 2) юза; 3) заносу; 4) буксування.

Реконструкції обстановки та обставин ДТП з урахуванням слідів на місці пригоди та слідоутворення на транспортних засобах бувають: 1) повна – відтворення всіх ознак обстановки місця пригоди; 2) фрагментарна – відтворення деяких елементів обстановки, наприклад, розташування транспортних засобів у момент контакту, положення потерпілого і т.п.; 3) матеріальна – поділяється на макетування і натурну реконструкцію. Натурна реконструкція проводиться за допомогою транспортних засобів, що брали участь у пригоді, а також інших транспортних засобів аналогічних конструкцій і марок; 4) уявна – сукупність відображень наочних образів і чуттєвих сприйнятів, що виникають у суб'єкта реконструкції унаслідок ознайомлення з певними предметами і документами, та логічних побудов. Уявна реконструкція створює можливість усвідомити ряд питань, пов'язаних із механізмом пригоди, мотиви злочину та ін.

Основними ознаками, за якими можна визначити місце зіткнення, є:

- різке відхилення сліду колеса від початкового напрямку, що виникає при ексцентричному ударі по транспортному засобу або при ударі по його передньому колесі;

- поперечне зміщення сліду, що виникає при центральному ударі і незмінному положенні передніх колі. При незначному поперечному зміщенні сліду або незначному його відхиленні ці ознаки можна виявити, розглядаючи слід у поздовжньому напрямку з малої висоти;

– сліди бокового зсуву незаблокованого колеса, що утворюються в момент зіткнення внаслідок поперечного зміщення транспортного засобу або різкого повороту його передніх коліс. Як правило, такі сліди малопомітні;

– припинення або розрив сліду юза. Відбувається в момент зіткнення через різке збільшення навантаження і порушення блокування колеса або відриву його від дороги;

– слід юза одного колеса, по якому було нанесено удар, що заклинив його (іноді тільки на короткий проміжок часу). При цьому необхідно врахувати, в якому напрямку утворився цей слід, виходячи з розташування транспортного засобу після пригоди;

– сліди тертя деталей транспортних засобів по покриттю при руйнуванні його ходової частини (при відриванні колеса, руйнуванні підвіски). Починаються переважно біля місця зіткнення;

– сліди переміщення обох транспортних засобів. Місце зіткнення визначається за місцем перетину напрямків цих слідів, враховуючи взаємне розташування транспортних засобів в момент зіткнення і розташування на них деталей, що залишили сліди на дорозі [1; 2].

У більшості випадків перелічені ознаки малопомітні, і при огляді місця пригоди часто їх не фіксують (або фіксують недостатньо точно). Тому в таких випадках, коли точне визначення розташування місця зіткнення має суттєве значення для справи, необхідно провести експертне дослідження місця пригоди.

Для розв'язання питання про наявність у водія технічної можливості запобігти ДТП важливе місце відводиться встановленню моменту, коли виникла небезпечна обстановка, тобто в який момент водій повинен був вжити необхідних заходів для запобігання пригоді.

Для визначення дійсних параметрів гальмування транспортних засобів у конкретних дорожніх умовах застосовують вимірювальні прилади – тягловий динамометр, пристрій «Ефтор-2» (ВАТ «Імпульс», Москва), CL 170 і AMX 250 (Польща) та ін. Порядок призначення і проведення експертиз і досліджень (криміналістичних – комплексного дослідження транспортних засобів і документів, що їх супроводять; спеціальних – інженерно-технічна, автотехнічна, транспортно-трасологічна – лакофарбових матеріалів та покриттів; нафтопродуктів та пально-мастильних матеріалів; обставин і механізму ДТП, технічного стану транспортних засобів тощо) регламентується Настановою про діяльність експертно-криміналістичної служби МВС України, затвердженою наказом МВС України від 30.08.1999 № 682 [5] та Інструкцією про призначення та проведення судових експертиз, затвердженою наказом Міністерства юстиції України від 08.10.1998 року № 53/5 [6].

Останнім часом стали впроваджуватися у практику досудового розслідування обставин ДТП комп'ютерні програми, що використовуються для моделювання та реконструкції аварії, серед яких найбільш відомими у світі є CARAT, PC-Crash, MADYMO, CRASH та ін. Застосування даного типу програмного забезпечення, за твердженням О.В. Крикуненка, Ю.В. Белова та Б.П.Макогона, має вагомі переваги перед традиційним експертним підходом, який існує в Україні:

1) результати реконструкції ДТП при розрахунку ручним методом суттєво залежить від теоретичних та практичних знань експерта, який здійснює реконструкцію. При використанні програмних пакетів людський фактор мінімізується;

2) швидкість проведення однієї реконструкції при використанні комп'ютерних програмних пакетів значно збільшується, що визначає підвищення ефективності роботи експерта при проведенні реконструкції;

3) у вітчизняній практиці з метою спрощення розрахунку не враховується багато параметрів (наприклад, вплив ABS, ESP, жорсткість автомобіля тощо), і навпаки, використовуються загальні параметри для сповільнення автомобіля та його аеродинаміки). Це суттєво впливає на загальну похибку розрахунку та часто робить результати, які отримані після нього, некоректними. Сучасні комп'ютерні програмні пакети дозволяють користувачу врахувати всі ці параметри;

4) після проведення розрахунку всіх параметрів користувач програмних пакетів може підвищити їх точність за допомогою вбудованого в більшість сучасних програм оптимайзера, що робить загальну похибку розрахунку мінімальною. Використання оптимайзера дозволяє за декілька секунд оцінити сотні комбінацій параметрів ДТП та видати результат з найменшою похибкою [7, с. 28-29].

Отже, використання програмних пакетів для моделювання ДТП дозволить покращити якість криміналістичної експертизи причин аварії, суттєво підвищити достовірність висновків експерта (експертних установ).

Висновки. Таким чином, обізнаність працівників поліції та правильне усвідомлення ними основних експертно-криміналістичних заходів досудового розслідування, які проводяться на місці ДТП, сприятиме: 1) об'єктивному та успішному визначенню обставин (причин) скоєного правопорушення в галузі безпеки дорожнього руху; 2) ефективному розслідуванню подій, які трапилися за участі водіїв та інших учасників дорожнього руху; 3) створення нормального морально-психологічного клімату та конструктивної співпраці між зацікавленими учасниками події.

Література:

1. Шевцов С.О. Розслідування обставин дорожньо-транспортних пригод / авт.-уклад. С.О. Шевцов, К.В. Дубонос. – Харків: Факт, 2003. – 191 с.
2. Шабадей А.М. Дорожньо-транспортні пригоди. Особливості розслідування / авт.-уклад. А.М. Шабадей, С.О. Шевцов, К.В. Дубонос. – Х.: Факт, 2003. – 127 с.: іл.

3. Вайда Т.С. Основи керування автомобілем і безпека дорожнього руху : методика проведення занять з автомобільної підготовки : [навчально-методичний посібник для викладачів та курсантів ВНЗ МВС України] / Т.С. Вайда, В.П. Маковій, Н.В. Шахман. – 2-е вид., розшир. та доповн. – Харків: Харків юридичний, 2012. – 516 с.

4. Кримінальний Кодекс України від 5 квітня 2001 року № 2341-III (набрав чинності з 1 вересня 2001 року, із змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=2341-14>.

5. Про затвердження Настанови про діяльність експертно-криміналістичної служби МВС України : наказ МВС України від 30.08.1999 року № 682 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ua.convdocs.org/docs/index-160605.html>.

6. Про затвердження Інструкції про призначення та проведення судових експертиз та експертних досліджень та Науково-методичних рекомендацій з питань підготовки та призначення судових експертиз та експертних досліджень : наказ Міністерства юстиції України від 8 жовтня 1998 року № 53/5 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/REG3145.html.

7. Крикуненко О.В. Обґрунтування актуальності моделювання та реконструкції дорожньо-транспортних пригод в Україні за допомогою спеціалізованих програмних пакетів / О.В. Крикуненко, Ю.В. Белов, Б.П. Макогон // Матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції «Проблеми підвищення рівня безпеки, комфорту та культури дорожнього руху» (16-17 квітня 2013 року, м. Харків). – Х.: ХНАДУ, 2013. – С. 28-29.

ПРОВЕДЕННЯ ДОПИТУ ІЗ ЗАСТОСУВАННЯМ ТЕХНІЧНИХ ЗАСОБІВ

Варчук О.Г., доцент кафедри кримінального процесу ОДУВС, к.ю.н.

В газеті «Закон та бізнес» з'явилася публікація про те, що у Верховній Раді зареєстровано законопроект «Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України (щодо проведення допиту)», а саме викладення ч. 5 ст. 224 КПК в наступній редакції: «Допит проводиться із застосуванням фотозйомки, аудіо- та/або відеозапису з обов'язковою архівацією даних» [1].

Так, відповідно до чинного Кримінального процесуального кодексу України, а саме положення ч. 5 ст. 224 передбачає, що під час допиту може застосовуватися фотозйомка, аудіо- та/або відеозапис [2]. Тобто, застосування фото-відео апаратури під час проведення допиту не є обов'язковою умовою, а лише правом слідчого, що ґрунтується на його власному розсуді.

Таким чином, викладене свідчить про необхідність з'ясування необхідності законодавчого закріплення обов'язкової умови проведення допиту із застосуванням фотозйомки, аудіо- та/або відеозапису.

З процесуальної точки зору допит - це слідча (розшукова) дія, що проводиться з метою збирання доказів шляхом отримання зафіксованих у словесній формі в протоколі й іншими передбаченими законом способами показань допитаної особи про відомі їй обставини кримінального правопорушення, або такі обставини, що мають чи можуть мати значення для кримінального провадження. З криміналістичної точки зору допит - це засіб збирання і перевірки не лише доказів, а й такої інформації, відомостей про факти й обставини, що мають орієнтуюче значення, і які слідчий чи інша уповноважена особа отримує від допитуваного шляхом проведення бесіди за допомогою вербальної та не-вербальної комунікації. Предмет допиту утворюють обставини, які входять до предмета доказування, а також інші обставини, які можуть надати допомогу у всебічному, повному, об'єктивному кримінальному провадженні та встановленні істини. Під час досудового розслідування допиту підлягають підозрюваний, свідок, потерпілий, експерт щодо відомих їм обставин у кримінальному провадженні [3, с. 487].

За загальним правилом допит проводять за місцем проведення досудового розслідування в службовому кабінеті слідчого, прокурора або в іншому службовому приміщенні правоохоронного органу за місцем кримінального провадження, де можуть бути створені належні умови для вільного спілкування з допитуваним. Проте допит можна проводити і в іншому місці за погодженням з особою, яку мають намір допитати, що сприяє встановленню психологічного контакту з допитуваним і отриманню від нього якісних показань.

Варто зазначити, що складання протоколу допиту є обов'язковою вимогою фіксації його ходу та результатів, а складений протокол як документ є джерелом доказів. На додаток до складання письмового протоколу для фіксації допиту може бути застосовано аудіо- або відеозапис чи обидва зазначені засоби технічної фіксації разом, про що зазначається в протоколі з вказівкою на те, які саме технічні засоби фіксації інформації і ким застосовані. Допускається застосування з цією ж метою фотозйомки, проте з огляду на сутність процесів, які відбуваються під час допиту і пов'язані з отриманням усної інформації та оцінкою змісту невербального спілкування з допитуваним, застосування фотозйомки під час допиту слід вважати мало інформативним. На застосування технічних засобів для фіксації допиту згоди допитуваного не потрібно, але слід повідомити його про такі умови проведення слідчої дії. Отримані в результаті застосування технічних засобів фіксації носії інформації (фотознімки, магнітний аудіозапис, відеоплівка чи цифрові носії інформації) додаються в оригіналах до протоколу допиту як додатки і зберігаються з матеріалами кримінального провадження.

ЗМІСТ

ВСТУПНЕ СЛОВО	3
Катеринчук І.П. ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ УКРАЇНИ.....	5
Албул С.В. ПРОКУРОРСЬКИЙ НАГЛЯД ПІД ЧАС РЕАЛІЗАЦІЇ РОЗВІДУВАЛЬНОЇ ФУНКЦІЇ ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ.....	6
 СЕКЦІЯ № 1 АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ	
Абламський С.Є. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ ОКРЕМІ ПИТАННЯ ДОДЕРЖАННЯ ВИМОГ КПК УКРАЇНИ ПРИ ЗАСТОСУВАННІ ТИМЧАСОВОГО ДОСТУПУ ДО РЕЧЕЙ І ДОКУМЕНТІВ.....	9
Антощак А.Р. МАЙНО БЛАГОДІЙНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ, ЯК ПРЕДМЕТ ЗЛОЧИННОГО ПОСЯГАННЯ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ ПРО ПРИВЛАСНЕННЯ, РОЗТРАТУ А БО ЗАВОЛОДІННЯ НИМ, ШЛЯХОМ ЗЛОВЖИВАННЯ СЛУЖБОВОЮ ОСОБОЮ СВОЇМ СЛУЖБОВИМ СТАНОВИЩЕМ.....	10
Березовенко І.В. ДЕЯКІ АСПЕКТИ ВЗАЄМОДІЇ ПРАЦІВНИКІВ КРИМІНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ, СЛІДЧИХ І СЛУЖБ ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ ПРИ РОЗКРИТТІ КРАДІЖОК ВАНТАЖІВ	11
Бєжанова А.В., Каткова А.Г. КЛОПОТАННЯ ЗАХИСНИКА ПІД ЧАС ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ	13
Білоус О.Д., Омельченко О.Є. ГРОШОВЕ СТЯГНЕННЯ ЯК ЗАХІД ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ.....	14
Бондаренко Є.В. ОБ'ЄКТ, ПРЕДМЕТ І МЕЖІ ПРОКУРОРСЬКОГО НАГЛЯДУ	15
Ботнаренко І.А. СЛІДЧА ВЕРСІЯ: ПОНЯТТЯ ТА СУТНІСТЬ.....	16
Будко А.М., Солдатенко О.А. ЗНАЧЕННЯ ТА СУТЬ ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПІДОЗРУ ПІД ЧАС КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ	18
Бурбело Б.А. ВИДИ СИМУЛЯЦІЇ ПІДОЗРЮВАНИМ ЯК ФОРМА ПРОТИДІЇ РОЗСЛІДУВАННЮ І РОЗКРИТТЮ ЗЛОЧИНІВ	19
Вайда Т.С. ДЕЯКІ КРИМІНАЛІСТИЧНІ АСПЕКТИ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ ОБСТАВИН ДОРОЖНЬО-ТРАНСПОРТНИХ ПРИГОД	20
Варчук О.Г. ПРОВЕДЕННЯ ДОПИТУ ІЗ ЗАСТОСУВАННЯМ ТЕХНІЧНИХ ЗАСОБІВ	24
Гангур Н.В., Комісарчук Ю.А. НАУКОВА РОЗРОБЛЕНІСТЬ ПРОБЛЕМ РОЗСЛІДУВАННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПОРУШЕНЬ АВТОРСЬКОГО ПРАВА І СУМІЖНИХ ПРАВ	25
Гапоненко М.О., Домбай М.М. СУЧАСНІ ТЕОРЕТИЧНІ ПРОБЛЕМИ ВИКОРИСТАННЯ СПЕЦІАЛЬНИХ ЗНАНЬ ПІД ЧАС ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ	27
Гвоздецька М.О., Ковальова О.М. ДЕЯКІ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ТАКТИЧНІ АСПЕКТИ ОСОБЛИВОСТІ РОЗСЛІДУВАННЯ НЕЗАКОННОГО ОБОРОТУ НАРКОТИЧНИХ ЗАСОБІВ	28
Гилик А.О., Амеліна А.С. АКТУАЛЬНІСТЬ РЕФОРМУВАННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА ТА ОСОБЛИВОСТІ ЙОГО ПРАКТИЧНОЇ РЕАЛІЗАЦІЇ	30
Глобенко Г.І. ТИМЧАСОВИЙ ДОСТУП ДО РЕЧЕЙ І ДОКУМЕНТІВ ЯК ЗАХІД ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ.....	32

Глодова Д.В., Домбай М.М. ДЕЯКІ АСПЕКТИ ВЗАЄМОДІЇ ПРОКУРОРА ЗІ СЛІДЧИМ ЗБИРАННЯ ДОКАЗІВ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ.....	33
Гнатенко В.С. ЗБИРАННЯ ДОКАЗІВ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ.....	35
Голікова Б.О., Сербін М.М. ПРАВОВИЙ СТАТУС ПРОКУРОРА В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ	36
Гончаров В.В., Василичук В.І. ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ АГЕНТУРИ В СПОЛУЧЕНИХ ШТАТАХ АМЕРИКИ.....	37
Горохівська Д.В. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПІДГОТОВКИ ТА ПРОВЕДЕННЯ НЕГЛАСНИХ (СЛІДЧИХ) РОЗШУКОВИХ ДІЙ ПІД ЧАС ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ.....	39
Гусєва В.О. СУЧАСНИЙ СТАН НАУКОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ФОРМУВАННЯ МЕТОДИКИ РОЗСЛІДУВАННЯ ЗЛОЧИНІВ ПРОТИ АВТОРИТЕТУ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ У СФЕРІ ПРАВООХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	40
Давидова Д.В. ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ СТОРОНОЮ ЗАХИСТУ ПРАВА НА ЗБИРАННЯ РЕЧОВИХ ДОКАЗІВ	41
Демідов І.І., Чернявський С.С. КОНТРОЛЬ ЗА ВЧИНЕННЯМ ЗЛОЧИНУ: КОНТРОЛЬОВАНА ПОСТАВКА.....	43
Домніцак Р.В., Албул С.В. ВИКОРИСТАННЯ ОБ'ЄКТІВ-ПАСТОК У ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИНАМ	44
Дундич Л.В. НЕОБХІДНІСТЬ ВЗАЄМОДІЇ ОПЕРАТИВНИХ ПІДРОЗДІЛІВ ТА СЛІДЧОГО У ХОДІ ВИЯВЛЕННЯ ФАКТУ ЗАЙНЯТТЯ ГРАЛЬНИМ БІЗНЕСОМ.....	45
Єрохін В.В., Юхно О.О. ОКРЕМІ АСПЕКТИ ЗАЛУЧЕННЯ, ВІДМОВИ АБО ЗАМІНИ ЗАХИСНИКА В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ.....	47
Єрмоєнко І.В., Власова Г.П. ФАКТОРИ, ПРИЧИНИ ТА УМОВИ, ЩО ПРИЗВОДЯТЬ ДО НЕНАЛЕЖНОГО ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ У КРИМІНАЛЬНИХ ПРОВАДЖЕННЯХ ДО МОМЕНТУ ПОВІДОМЛЕННЯ ОСОБІ ПРО ПІДОЗРУ.....	49
Жовтан П.В. ПРЕДМЕТ ДОКАЗУВАННЯ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ ПРО ПРИЙНЯТТЯ ПРОПОЗИЦІЇ, ОБІЦЯНКИ АБО ОДЕРЖАННЯ НЕПРАВОМІРНОЇ ВИГОДИ СЛУЖБОВОЮ ОСОБОЮ.....	51
Журжа Ю.І., Цільмак О.М. АНАЛІЗ ВЧИНЕННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ, ПОВ'ЯЗАНИХ З ШАХРАЙСТВОМ НА ТЕРИТОРІЇ ОБСЛУГОВУВАННЯ ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСТІ ЗА 3 МІСЯЦІ 2016 РОКУ ПОРІВНЯНО З АНАЛОГІЧНИМ ПЕРІОДОМ 2015 РОКУ	54
Завидняк В.І. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ ПОЛОЖЕНЬ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ	55
Завтур В.А., Стоянов М.М. ДЕЯКІ ПИТАННЯ РОЗГЛЯДУ СЛІДЧИМ СУДДЕЮ ТА СУДОМ КЛОПОТАНЬ ПРО ЗДІЙСНЕННЯ ПРИВОДУ	56
Замковая Я.В. ОБВИНТЕЛЬНОЕ АКТО – ИТОГОВЫЙ ДОКУМЕНТ ДОСУДЕБНОГО РАССЛЕДОВАНИЯ (СРАВНИТЕЛЬНЫЙ АНАЛИЗ).....	58
Запорожець Р.А., Мозоль А.П. ДЕЯКІ ЗАХОДИ ЗАПОБІГАННЯ ШАХРАЙСТВУ У СФЕРІ ІПОТЕЧНОГО КРЕДИТУВАННЯ.....	60
Ігнатюк О.В. ОКРЕМІ АСПЕКТИ СУДОВОГО КОНТРОЛЮ ЗА ПРОВЕДЕННЯМ НЕГЛАСНИХ СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ДІЙ	61

Калюга К.В. ДЕЯКІ ПЕРСПЕКТИВНІ НАПРЯМИ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БОРОТЬБИ ЗІ ЗЛОЧИННІСТЮ	61
Каткова А.Г. ГАРАНТІЇ ЗДІЙСНЕННЯ АДВОКАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ: ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ.....	63
Каткова Т.В. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ОСІБ У КРИМІНАЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ	65
Книженко С.О. СУЧАСНИЙ СТАН ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ РОЗСЛІДУВАННЯ ЗЛОЧИНІВ ПРОТИ ПРАВОСУДДЯ.....	66
Кожедуб К.М., Федчишина В.В. ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ПОЛІГРАФА ПІД ЧАС ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ	67
Кожушна О.В., Солдатенко О.А. ІНСТИТУТ ПРИВАТНОГО ОБВИНУВАННЯ В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ.....	68
Козаченко В.В., Мінченко С.І. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ РОЗСЛІДУВАННЯ ЗЛОЧИНІВ, ВЧИНЕНИХ ДІТЬМИ	70
Конова А.О., Сербін М.М. ПРОБЛЕМИ ДОПУСКУ ЗАХИСНИКА ДО УЧАСТІ У ПРОВЕДЕННІ ОБШУКУ	71
Корнієнко В.В. ОСОБЛИВОСТІ ДІЙ СЛІДЧО-ОПЕРАТИВНОЇ ГРУПИ У ПРИМІЩЕННІ КОМЕРЦІЙНОГО БАНКУ	72
Кривонос І.С. ПРОЦЕСУАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ ЗАОЧНОГО КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ.....	73
Крюков В.О. НАДАННЯ ПРАВОВОЇ ДОПОМОГИ ПОТЕРПІЛОМУ НА ПОЧАТКОВОМУ ЕТАПІ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ.....	74
Кузнєцов М.М., Юнацький О.В. ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ УКЛАДЕННЯ УГОД У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ.....	75
Кунтій А.І., Дуфенюк О.М. ФАКТИЧНІ ПІДСТАВИ ПРОВЕДЕННЯ ДОПИТУ, ПРЕД'ЯВЛЕННЯ РЕЧЕЙ ЧИ ОСІБ ДЛЯ ВПІЗНАННЯ ПІД ЧАС ДИСТАНЦІЙНОГО ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ	77
Легкий М.І., Солдатенко О.А. ПРИНЦИП РІВНОСТІ ПЕРЕД ЗАКОНОМ І СУДОМ ПІД ЧАС КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ	79
Леоненко М.І. ЩОДО ВИЗНАЧЕННЯ ПРАВОВОЇ КАТЕГОРІЇ «КРИМІНАЛЬНЕ ОБВИНУВАННЯ» В КОНТЕКСТІ ПРЕЦЕДЕНТНОЇ ПРАКТИКИ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ	80
Лисенко О.В., Погорельський М.А. ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ ПРО ОСІБ, ЯКІ ОГОЛОШЕНІ В РОЗШУК	82
Лукашкіна Т.В. ПОКАЗАННЯ ЯК ДЖЕРЕЛО ДОКАЗІВ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ УКРАЇНИ.....	84
Лук'янчиков Є.Д., Лук'янчиков Б.Є. ВИЗНАЧЕННЯ ПОЧАТКУ ДОСУДОВОГО ПРОВАДЖЕННЯ	86
Лук'яненко Ю.В., Юхно О.О. ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРИКЛАДНІ ПИТАННЯ ПРОКУРОРСЬКИЙ НАГЛЯД ЗА ЗАКОННІСТЮ ЗДІЙСНЕННЯ ЗАТРИМАННЯ ОСОБИ	88
Любова Н.О., Солдатенко О.А. ПРАВО НА ЗАХИСТ, ЯК ОДНА З ГАРАНТІЙ ЗАПОБІГАННЯ КАТУВАННЮ ТА ЖОРСТОКОМУ ПОВОДЖЕННЮ З ОСОБОЮ, ЯКА ТРИМАЄТЬСЯ ПІД ВАРТОЮ	89
Лускатов О.В. ПРОЦЕСУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ УЧАСТІ СВІДКА У ОКРЕМИХ СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ДІЯХ	91
Мазуренко Ю.Ю., Смірнова О.М. ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА МАНІПУЛЮВАННЯ СВІДОМІСТЮ І ПОВЕДІНКОЮ ЖЕРТВИ ПРИ ШАХРАЙСТВІ	92

Малиновська О.Д., Тарасенко Р.В. ПРОБЛЕМА ПОДОЛАННЯ ПРОТИПРАВНОГО ВПЛИВУ ПО КРИМІНАЛЬНИМ ПРОВАДЖЕННЯМ, ПОВ'ЯЗАНИМ ІЗ ЗАПОДІЯННЯМ ТІЕСНИХ УСКОДЖЕНЬ ПРАЦІВНИКАМ ПОЛІЦІЇ.....	93
Манучарян Н.Ю. ВИСНОВОК ЕКСПЕРТА, ЗАЛІЧЕНОГО ЗАХИСНИКОМ – ДОКАЗ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ	96
Маринюк К.П., Щербина Л.І. ЩОДО ПРОБЛЕМНИХ ПИТАНЬ ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ З ОПЕРАТИВНИМИ ПІДРОЗДІЛАМИ.....	96
Махніч Ю.С. УХИЛЕННЯ ВІД СПЛАТИ ПОДАТКІВ: ПРАКТИЧНИЙ ВИМІР.....	98
Мацко В. ОБВИНУВАЛЬНИЙ АКТ. ПОВЕРНЕННЯ ОБВИНУВАЛЬНОГО АКТУ, ЯК НАСЛІДОК ПОРУШЕННЯ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ВИМОГ ОФОРМЛЕННЯ.....	100
Меркулова Ю.В. ПСИХОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ ДОСЯГНЕННЯ ПРИМИРЕННЯ МІЖ СТОРОНАМИ В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ НА ПІДСТАВІ УГОД	101
Миколенко О.М. ЗАХОДИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ ТА ЗАХОДИ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ПРИМУСУ: ПРОБЛЕМИ СПІВВІДНОШЕННЯ.....	103
Мельниченко С.П., Чаплинський К.О. ПІДГОТОВКА ДО ОБШУКУ ЯК НЕОБХІДНИЙ ЕЛЕМЕНТ ЯКІСНОГО ПРОВЕДЕННЯ СЛІДЧОЇ (РОЗШУКОВОЇ) ДІЇ У СПРАВАХ ПРО НЕЗАКОННЕ ВИКОРИСТАННЯ ВОГНЕПАЛЬНОЇ ЗБРОЇ	105
Мишко В.В. ПРОТИДІЯ ЛЕГАЛІЗАЦІЇ (ВІДМИВАННЮ) ДОХОДІВ, ОДЕРЖАНИХ ЗЛОЧИННИМ ШЛЯХОМ В УКРАЇНІ	106
Мурзановська А.В. ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ КРИМІНАЛЬНО-ПРОЦЕСУАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ПІД ЧАС ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ	109
Онїщик Ю.В. КРИТЕРІЇ ДОПУСТИМОСТІ ДОКАЗІВ ПІД ЧАС РОЗСЛІДУВАННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ ТРАНСНАЦІОНАЛЬНОГО ХАРАКТЕРУ	111
Павлова Н.В. ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ПРОВЕДЕННЯ ДОПИТУ У РЕЖИМІ ВІДЕОКОНФЕРЕНЦІЇ ПІД ЧАС ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ	112
Петросян Г.А. УДОСКОНАЛЕННЯ ЗМІСТУ УГОДИ ПРО ВИЗНАННЯ ВИНУВАТОСТІ.....	114
Плетенець В.М. ОСОБЛИВОСТІ ЕФЕКТИВНОГО РОЗСЛІДУВАННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ.....	115
Поліщук О.В. СПЕЦІАЛЬНА КОНФІСКАЦІЯ ЯК КРИМІНАЛЬНО-ПРОЦЕСУАЛЬНИЙ ЗАХІД, ЩО ПОТРЕБУЄ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ РЕГЛАМЕНТАЦІЇ.....	116
Полюхович О.І. СПІВВІДНОШЕННЯ СУДОВОГО КОНТРОЛЮ ПРИ ЗДІЙСНЕННІ НЕГЛАСНИХ СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ДІЙ З ІНШИМИ КРИМІНАЛЬНИМИ ПРОЦЕСУАЛЬНИМИ ФУНКЦІЯМИ	118
Приходько В.О. ПРО АКТУАЛЬНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ МОЖЛИВОСТЕЙ ІНФОРМАЦІЙНО-ДОВІДКОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗСЛІДУВАННЯ ЗЛОЧИНІВ	119
Проданець Н. М., Цільмак О. М. ПРОБЛЕМИ ТАКТИКИ ВИЯВЛЕННЯ ТА ПОДОЛАННЯ НЕПРАВДИВИХ ПОКАЗАНЬ НЕПОВНОЛІТНІХ	120
Романюк В.В. ЗАВДАННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ ЩОДО НЕПОВНОЛІТНІХ ЯК ЗАСІБ ВВЕДЕННЯ ОХОРОННОГО РЕЖИМУ ЩОДО НЕПОВНОЛІТНІХ.....	122
Савчук Т.І. ПЕРСПЕКТИВИ ФОРМУВАННЯ КОМПЛЕКСНОЇ МЕТОДИКИ РОЗСЛІДУВАННЯ КОРУПЦІЙНИХ ЗЛОЧИНІВ	123

Севрук В.Г., Павленко С.О. ЕТНІЧНИЙ СЕПАРАТИЗМ: ПОНЯТТЯ ТА СУТНІСТЬ	125
Сербін М.М. ОСОБЛИВОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ СЛІДЧОГО ПО ВИЯВЛЕННЮ ДОКАЗІВ ПРИ РОЗСЛІДУВАННІ ЗЛОЧИНІВ У ВИПРАВНИХ КОЛОНІЯХ.....	127
Сироткіна Т.О., Амеліна А.С. ДО ПИТАНЬ ПРО ЄДИНИЙ РЕЄСТР ДОСУДОВИХ РОЗСЛІДУВАНЬ.....	129
Слободянюк О.О., Лісніченко Д.В. ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ЗАСТОСУВАННЯ НОРМИ ЩОДО ТИМЧАСОВОГО ДОСТУПУ ДО РЕЧЕЙ ТА ДОКУМЕНТІВ СТОРОНОЮ ЗАХИСТУ	130
Смоков С.М. ВИРІШЕННЯ ДЕЯКИХ АКТУАЛЬНИХ ПИТАНЬ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ ЧЕРЕЗ УДОСКОНАЛЕННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА	131
Солдатенко О.А. ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ ЗА НОВИМ КПК УКРАЇНИ.....	133
Сорочан-Подренко Н.І. АКТУАЛЬНІСТЬ ПРОВЕДЕННЯ СУДОВО-ПСИХОЛОГІЧНОЇ ЕКСПЕРТИЗИ В РАМКАХ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ	134
Соф'їн М.І., Удалова Л.Д. МЕТА ТИМЧАСОВОГО ДОСТУПУ ДО РЕЧЕЙ ТА ДОКУМЕНТІВ	136
Стріжук В.В. ВИКОРИСТАННЯ КОНФІДЕНЦІЙНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА З ІНОЗЕМЦЯМИ У ПРОТИДІЇ ЕТНІЧНІЙ ЗЛОЧИННОСТІ.....	137
Субботін С.Ю., Солдатенко О.А. ЗМАГАЛЬНІСТЬ СТОРІН ЯК ОСНОВОПОЛОЖНА ЗАСАДА КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ	139
Сьоміна Н.А. НЕОБХІДНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ НАУКОВО-ТЕХНІЧНИХ ЗАСОБІВ ПІД ЧАС ДОПИТУ У РЕЖИМІ ВІДЕОКОНФЕРЕНЦІЇ	140
Тарасенко В.Є. ДО ПИТАННЯ ПОБУДОВИ ТА ПЕРЕВІРКИ КРИМІНАЛІСТИЧНИХ ВЕРСІЙ В УМОВАХ СУЧАСНОГО КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА	142
Тарасенко Р.В. ПРО ПОДАЛЬШУ ІНТЕГРАЦІЮ ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У СИСТЕМУ КРИМІНАЛЬНОГО СУДОЧИНСТВА	143
Терещук С.С. ГАРАНТІЇ ДОТРИМАННЯ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ ПРИ ПРОВЕДЕННІ НЕГЛАСНИХ СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ДІЙ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ	147
Теслюк І.О., Цільмак О.М. РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕННЯ СТУПЕНІВ РОЗВИТКУ ПРОФЕСІЙНО ВАЖЛИВИХ УМІНЬ, ЩО ДЕТЕРМІНУЮТЬ ПРОЦЕС КРИМІНАЛІСТИЧНОГО ПРОГНОЗУВАННЯ У СЛІДЧІЙ ДІЯЛЬНОСТІ	148
Титула Д.В., Фастовець В.А. ЩОДО ОСКАРЖЕННЯ БЕЗДІЯЛЬНОСТІ СЛІДЧОГО З НЕВНЕСЕННЯ ВІДОМОСТЕЙ ПРО ЗЛОЧИН ДО ЄДИНОГО РЕЄСТРУ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ	150
Тищенко Є.Ф. ТАКТИКО-КРИМІНАЛІСТИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ТА ПРОПОЗИЦІЇ З УДОСКОНАЛЕННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА ЩОДО ВИРІШЕННЯ ОКРЕМИХ ПРОБЛЕМ ДОПИТУ ПІДОЗРЮВАНОГО.....	151
Тітко І.А. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРИВАТНИХ ІНТЕРЕСІВ В СФЕРІ КРИМІНАЛЬНОГО СУДОЧИНСТВА ЯК ПЕРСПЕКТИВНИЙ НАПРЯМОК ДЛЯ НАУКОВОГО ОСМИСЛЕННЯ.....	153
Топорецька З.М. КРИМІНАЛІСТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДОКАЗУВАННЯ ВИНУВАТОСТІ ОБВИНУВАЧЕНОГО У КРИМІНАЛЬНИХ ПРОВАДЖЕННЯХ ПРО ЗАЙНЯТТЯ ГРАЛЬНИМ БІЗНЕСОМ	155

Курбанов Я.Л. ПОНЯТІ ЯК УЧАСНИКИ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ: НЕОБХІДНІСТЬ ЧИ ПЕРЕЖИТОК МИНУЛОГО	156
Аносенков А.А. ДО ПИТАНЬ ПРОТИДІЇ РОЗПОВСЮДЖЕННЯ ІДЕЙ ЕКСТРЕМІЗМУ В МОЛОДІЖНОМУ СЕРЕДОВИЩІ	158
Федчишина В.В. ФУНКЦІОНАЛЬНЕ ПРИЗНАЧЕННЯ ПІДРОЗДІЛІВ ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПОДАТКОВОЇ МІЛІЦІЇ ДФС УКРАЇНИ.....	159
Хаваліц О.В., Батюк О.В. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗКРИТТЯ І РОЗСЛІДУВАННЯ ЗЛОЧИНІВ ТЕРОРИСТИЧНОГО ХАРАКТЕРУ ЗАСОБАМИ ПРОКУРОРСЬКОГО НАГЛЯДУ	161
Ходанович О.В. СУЧАСНІ МОЖЛИВОСТІ СУДОВО-ПСИХОЛОГІЧНОЇ ЕКСПЕРТИЗИ У КРИМІНАЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ	162
Цільмак О. М. ТАКТИКО-КРИМІНАЛІСТИЧНІ МЕТОДИ РОЗКРИТТЯ ТА РОЗСЛІДУВАННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ.....	164
Чорна Л.М., Федчишина В.В., ЩОДО «ЧОРНОЇ БУХГАЛТЕРІЇ» НА ПІДПРИЄМСТВАХ ТА ПРИХОВУВАННЯ ПОДАТКОВИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ	166
Чумак К.О. РОЛЬ ПРОЦЕСУАЛЬНОГО КЕРІВНИКА У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ	167
Шиманська Ж.В., Холостенко А.В. ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ІНСТИТУТУ «ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПІДОЗРУ» ЗА НОВИМ КПК УКРАЇНИ.....	168
Штиря О.Д., Солдатенко О.А. ОСОБЛИВОСТІ ДОПИТУ МАЛОЛІТНЬОЇ АБО НЕПОВНОЛІТНЬОЇ ОСОБИ	170
Щербина Л.І. РОЗГЛЯД СЛІДЧИМ СУДДЕЮ, СУДОМ КЛОПОТАННЯ СЛІДЧОГО ПРО ЗАСТОСУВАННЯ ЗАПОБІЖНОГО ЗАХОДУ В РЕЖИМІ ВІДЕОКОНФЕРЕНЦІЇ	171
Юнацький О.В. ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ РЕЖИМУ ВІДЕОКОНФЕРЕНЦІЇ ПІД ЧАС КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ	173
Аркуша Л.І. ОРГАНИ ДОСУДОВОГО СЛІДСТВА : НАПРЯМИ ПЕРЕБУДОВИ	175
Бабенко Т.С., Тетерятник Г.К. МЕЖІ ДІЇ ПРИНЦИПУ ГЛАСНОСТІ В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ	176
Дерев'янкін С.Л. У ЧОМУ ПОЛЯГАЄ РІЗНИЦЯ МІЖ НЕГЛАСНИМИ (РОЗШУКОВИМИ) СЛІДЧИМИ ДІЯМИ ТА ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВИМИ ЗАХОДАМИ?.....	178
Задосенко О.В. ПЕРСПЕКТИВИ ЗАПРОВАДЖЕННЯ СТРОКІВ ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПІДОЗРУ: ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ.....	180
Ішук Б.М., Тетерятник Г.К. РІШЕННЯ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ В СИСТЕМІ ДЖЕРЕЛ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ	182
Калугін В.Ю. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ НАКЛАДЕННЯ АРЕШТУ НА КОРЕСПОНДЕНЦІЮ	184
Каплунов Д.В., Тетерятник Г.К. ЗАСАДА РОЗУМНОСТІ СТРОКІВ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ.....	185
Компанієць Ю.В., Рогальська В.В. ТИМЧАСОВЕ ВИЛУЧЕННЯ МАЙНА: ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ.....	187
Лісніченко Д.В. ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ НАКЛАДЕННЯ АРЕШТУ НА КОРЕСПОНДЕНЦІЮ, ЇЇ ОГЛЯД ТА ВИЙМКА	188
Литовських М.О., Тетерятник Г.К. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ ПРИ ВТРУЧАННІ У ПРИВАТНЕ ЖИТТЯ	190

Макаров М.А. УСУНЕННЯ ЗАХИСНИКА ВІД УЧАСТІ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ ЗА РІШЕННЯМ СЛІДЧОГО СУДДІ.....	191
Рекечинська В.С., Тетерятник Г.К. МОВА, ЯКОЮ ЗДІЙСНЮЄТЬСЯ КРИМІНАЛЬНЕ ПРОВАДЖЕННЯ	193
Рожко В.В., Черняк Н. П. ОБШУК ЯК СЛІДЧА (РОЗШУКОВА) ДІЯ.....	195
Садчікова К.А. ВИКОРИСТАННЯ У ДОКАЗУВАННІ РЕЗУЛЬТАТІВ ДІЯЛЬНОСТІ СПЕЦІАЛІСТА	196
Симонова Г.М., Тетерятник Г.К. ПРАВОВА РЕГЛАМЕНТАЦІЯ ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДИК НЕЙРОЛІНГВІСТИЧНОГО ПРОГРАМУВАННЯ ПРИ ПРОВЕДЕННІ ДОПИТУ	198
Тіщенко В.В. ТЕХНОЛОГІЯ ВІЯВЛЕННЯ І ДОКАЗУВАННЯ ВИНУВАТОСТІ ПІДОЗРЮВАНОЇ ОСОБИ У ДОСУДОВОМУ РОЗСЛІДУВАННІ.....	200
Фірсова О.В., Тетерятник Г.К. ГЕНЕЗА ПРИНЦИПУ ПРЕЗУМПЦІЯ НЕВИНУВАТОСТІ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ.....	202
Черняк Н.П. ПРИНЦИП РОЗУМНОСТІ СТРОКІВ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ УКРАЇНИ: ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ	203

СЕКЦІЯ № 2 АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ КРИМІНАЛІСТИКИ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

Амеліна А.С. ВИКОРИСТАННЯ СПЕЦІАЛЬНИХ ЗНАЇЬ ПРИ РОЗСЛІДУВАННІ ПОДАТКОВИХ ЗЛОЧИНІВ.....	205
Антонов К.В., Івасишин Т.М. НОВІ КРИМІНАЛІСТИЧНІ ОБЛІКИ	206
Афонін Д.С. ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ КЛАСИФІКАЦІЇ МАТЕРІАЛЬНИХ МОДЕЛЕЙ В КРИМІНАЛІСТИЦІ	208
Байдан А.В., Янковий М.О. ОСОБЛИВОСТІ ЗБЕРІГАННЯ ТА ДОСТАВКИ МАТЕРІАЛІВ ДЛЯ СУДОВО-ГЕНОМНОЇ ЕКСПЕРТИЗИ (ДНК-АНАЛІЗ).....	210
Безсонна Т.Ф. СУЧАСНІ СПОСОБИ ЗАХИСТУ ПАСПОРТА ГРОМАДЯНИНА УКРАЇНИ ДЛЯ ВИЇЗДУ ЗА КОРДОН З БЕЗКОНТАКТНИМ ЕЛЕКТРОННИМ НОСІЄМ	212
Береза К.Ю., Чаплинський К.О. ОБСТАНОВКА УЧИНЕННЯ ЗЛОЧИНІВ – ЯК ОБ’ЄКТ КРИМІНАЛІСТИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ.....	213
Березовська А.Р., Бараненко Р.В. ЗАСТОСУВАННЯ СУЧАСНИХ МЕТОДІВ РОЗПІЗНАВАННЯ ОБРАЗІВ В КРИМІНАЛІСТИЦІ.....	215
Бідняк Г.С., Пиріг І.В. ЩОДО НЕОБХІДНОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ СПЕЦІАЛЬНИХ ЗНАЇЬ ПОЛІЦЕЙСЬКИМИ ПІД ЧАС ОГЛЯДУ ДОКУМЕНТІВ.....	216
Борець Т.О. ВИКОРИСТАННЯ СПЕЦІАЛЬНИХ ЗНАЇЬ ПРИ РОЗСЛІДУВАННІ ШАХРАЙСТВ В СФЕРІ БАНКІВСЬКОГО КРЕДИТУВАННЯ	217
Брусенська Г.І. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕННЯ ВАРТОСТІ МАЙНА ПРИ ПРОВЕДЕННІ ТОВАРОЗНАВЧИХ ЕКСПЕРТИЗ.....	219
Гора І. ПРОБЛЕМИ СУДОВО-ГЕМОЛОГІЧНОЇ ЕКСПЕРТИЗИ БУРШТИНУ	220

Горбаньов І.М., Анапольська А.І. ШТУЧНО УТВОРЕНІ ТЕХНІКО-КРИМІНАЛІСТИЧНІ ІДЕНТИФІКАТОРИ ВОГНЕПАЛЬНОЇ ЗБРОЇ	222
Гресь Ю.О. ВИЗНАЧЕННЯ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ МОДЕЛІ ПРЕД'ЯВЛЕННЯ ДЛЯ ВПІЗНАННЯ.....	224
Заєць О.М. КРИМІНАЛІСТИЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА СЛІДІВ ТА ОЗНАК ВЧИНЕННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ У СФЕРІ СТРАХУВАННЯ.....	225
Ковальова О.М. ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ КРИМІНАЛІСТИЧНОЇ ХАРАКТЕРИСТИКИ ЗЛОЧИНІВ, СКОЄНИХ НЕПОВНОЛІТНІМИ	228
Кравченко О.А. ЩОДО ЗАБОРОНИ ВИКОНУВАТИ КРИМІНАЛІСТИЧНІ, СУДОВО-МЕДИЧНІ, СУДОВО-ПСИХІАТРИЧНІ ЕКСПЕРТИЗИ ЕКСПЕРТАМИ, ЩО НЕ ПРАЦЮЮТЬ У ДЕРЖАВНИХ СПЕЦІАЛІЗОВАНИХ УСТАНОВАХ	229
Купріянова Л.С. ВИКОРИСТАННЯ СПЕЦІАЛЬНИХ СУДОВО-МЕДИЧНИХ ЗНАНЬ У РОЗСЛІДУВАННІ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ, ЯКІ СТОСУЮТЬСЯ НАНЕСЕННЯ ТІЛЕСНИХ УШКОДЖЕНЬ	231
Матвієнко А.О., Юнацький О.В. ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ НЕТРАДИЦІЙНИХ КРИМІНАЛІСТИЧНИХ МЕТОДІВ	232
Матюшкова Т.П. ТАКТИКО-КРИМІНАЛІСТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДОПИТУ ТА ПРЕД'ЯВЛЕННЯ ДЛЯ ВПІЗНАННЯ ЗА УЧАСТЮ ОСІБ, ЯКІ ЗНАХОДЯТЬСЯ ЗА МЕЖАМИ УКРАЇНИ.....	233
Мукоїда Р.В. ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДУ МОДЕЛЮВАННЯ ПРИ РОЗКРИТТІ, РОЗСЛІДУВАННІ ТА ПОПЕРЕДЖЕННІ ЗЛОЧИНІВ ПОВ'ЯЗАНИХ З ТЕРОРИСТИЧНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ	235
Нарожна О.В. ПРО ОСОБУ ЗЛОЧИНЦЯ ЯК СТРУКТУРНИЙ ЕЛЕМЕНТ КРИМІНАЛІСТИЧНОЇ ХАРАКТЕРИСТИКИ ЗЛОЧИНІВ ПРОТИ ДОВКІЛЛЯ.....	237
Одерій О.В. ТАКТИКА ОГЛЯДУ МІСЦЯ ПОДІЇ ПО ЗЛОЧИНАМ ПРОТИ ДОВКІЛЛЯ (ПРОБЛЕМИ ПОВОДЖЕННЯ З ГАБАРИТНИМИ ГРОМІЗДКИМИ ОБ'ЄКТАМИ).....	239
Пазинич Т.А. ЩОДО ПРОБЛЕМИ КСЕНОФОБІЇ В УКРАЇНІ ТА НЕОБХІДНОСТІ КОМПЛЕКСНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ ЗЛОЧИНІВ, ЩО ВЧИНЯЮТЬСЯ НА ЦЬОМУ ҐРУНТІ	245
Ульянов О.І., Квітка Л.А., Попов А.Ю., Тюрін О.В. ОПТИЧНІ ФАЗОЧУТЛИВІ МЕТОДИ ТА МОЖЛИВОСТІ ЇХ ВИКОРИСТАННЯ ПРИ ПРОВЕДЕННІ КРИМІНАЛІСТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ТА ЕКСПЕРТИЗ	247
Поліщук О.О., Янковий М.О. ОСНОВНІ ЕЛЕМЕНТИ КРИМІНАЛІСТИЧНОЇ ХАРАКТЕРИСТИКИ ЗЛОЧИНІВ, ПОВ'ЯЗАНИХ З ПРОФЕСІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ МЕДИЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ	249
Степанюк Р.Л. ДЕЯКІ ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ТЕРМІНОЛОГІЇ КРИМІНАЛІСТИЧНОЇ МЕТОДИКИ	250
Тимченко О.В., Леоненко М.І. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ СПЕЦІАЛЬНИХ ЗНАНЬ ПРИ РОЗСЛІДУВАННІ ЗАБРУДНЕННЯ МОРЯ	252
Трофименко А.С., Цільмак О.М., ОСНОВНІ ПРАВИЛА КЛАСИФІКАЦІЇ КРИМІНАЛІСТИЧНИХ ВЕРСІЙ.....	253
Заславский В.М., Янковой Н.А., О РАЗРАБОТКЕ ПРИБОРА ДЛЯ ПРОВЕДЕНИЯ ИССЛЕДОВАНИЙ ОБЪЕКТОВ И УСТРОЙСТВ НА ПРЕДМЕТ ПРИНАДЛЕЖНОСТИ К ХОЛОДНОМУ ОРУЖИЮ	254
Serge V. Yeskov LAW ENFORCEMENT AGENCIES AND TELECOMMUNICATIONS SERVICE PROVIDERS COLLABORATION IN EXECUTING REQUESTS FOR INTERCEPTION OF PRIVATE COMMUNICATIONS: EUROPEAN UNION REGULATION PRACTICE AS A LESSON FOR UKRAINE	258

Афанасенко С.І. ПРІОРИТЕТНІСТЬ РЕАЛІЗАЦІЇ Й ЗАХИСТУ ОСНОВНИХ ПРАВ ЛЮДИНИ В УКРАЇНІ	260
Качалко К.П., Хаммуді А.В. РОЗБІЖНОСТІ ПОНЯТЬ «АДВОКАТ» ТА «ЗАХИСНИК».....	261
Подобний О.О. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ І ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ В ДОСЛІДЖЕННЯХ ПРОФЕСОРА В. Д. БЕРНАЗА	263
Бацко І.Н. О СЛУЧАЯХ ПЕРЕСАДКИ И ДРУГИХ ИЗМЕНЕНИЙ ЭПИДЕРМАЛЬНОГО СЛОЯ КОЖИ КОНЦЕВЫХ ФАЛАНГ ПАЛЬЦЕВ РУК	265
Бойко О.П., Рогальська В.В. ВЗАЄМОДІЯ СЛІДЧИХ ТА ПІДРОЗДІЛІВ КАРНОГО РОЗШУКУ ПІД ЧАС НАДХОДЖЕННЯ ДО ОРГАНІВ ПОЛІЦІЇ ЗАЯВ І ПОВІДОМЛЕНЬ ПРО ВЧИНЕНІ КРИМІНАЛЬНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ.....	266
Волошина Г.Ю., Бацько І.М. ПРОБЛЕМИ НОВОГО ЗАКОНУ ПРО НАЦІОНАЛЬНУ ПОЛІЦІЮ	268
Горбачов Д.С., Кубарев І.В. ДЕЯКІ АСПЕКТИ ЕФЕКТИВНОСТІ ОГЛЯДУ МІСЦЯ КВАРТИРНОЇ КРАДІЖКИ.....	269
Грекова І.В. ДЕЯКІ ПРОБЛЕМИ ЗАХИСТУ ПРАВ НЕПОВНОЛІТНІХ УЧАСНИКІВ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ ПРИ ТЕСТУВАННІ ЇХ НА ПОЛІГРАФІ	271
Джеглава М.В., Бацько І.М. РОЗУМНІ СТРОКИ : ПОНЯТТЯ ТА ТЕОРЕТИЧНІ РОЗРОБКИ ВИЗНАЧЕННЯ	272
Кубарев І.В. СЛЕДОВАТЕЛЬ КАК РУКОВОДИТЕЛЬ ТАКТИЧЕСКОЙ ОПЕРАЦИЕЙ.....	275
Левченко Р.В. ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ	276
Левченко Ю.Н., Бацко І.Н. УСТАНОВЛЕНИЕ ЛИЧНОСТИ И ПРИЗНАК ПОЛОВОЙ ПРИНАДЛЕЖНОСТИ КАК ГЕНДЕРНАЯ ПРОБЛЕМА ПРИ ИДЕНТИФИКАЦИИ СУБЪЕКТА ПРАВА.....	277
Линник П.О., Тетерятник Г.К. ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ЗАПОБІЖНОГО ЗАХОДУ У ВИГЛЯДІ ДОМАШНЬОГО АРЕШТУ ЩОДО ОКРЕМОЇ КАТЕГОРІЇ ОСІБ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ УКРАЇНИ.....	279
Лисенко В.В., Курілов Г.М. ПІДРОБКА ТА ФАЛЬСИФІКАЦІЯ ТОВАРІВ: ОПЕРАТИВНИЙ ПОШУК ОЗНАК ЗЛОЧИНІВ	280
Матвієнко С.А. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ СПЕЦІАЛЬНИХ ЗНАНЬ ПРО КРИМІНАЛІСТИЧНІ МІТКИ НА ОБ'ЄКТАХ БАЛІСТИЧНОГО ПОХОДЖЕННЯ ПРИ ПРОВЕДЕННІ ОГЛЯДУ МІСЦЯ ПОДІЇ.....	282
Машталір К.С., Бацко І.М. МЕХАНІЗМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СУДОВОЇ ВЛАДИ В УКРАЇНІ.....	285
Мізунська Н.С., Бацько І.М. МІЖНАРОДНИЙ ТЕРОРИЗМ: ПОНЯТТЯ ТА ОЗНАКИ	285
Піскова Л., Бацько І.М. ПРОБЛЕМИ ЗДІЙСНЕННЯ ПРАВОСУДДЯ ЩОДО НЕПОВНОЛІТНІХ В УКРАЇНІ.....	287
Слюсарчук Є.А., Кубарев І.В. ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЇ, ОТРИМАНОЇ ВІД КОНФІДЕНТІВ У КРИМІНАЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ	288
Черняк А.М. ОПЕРАТИВНА ПРОФІЛАКТИКА ТА ОПЕРАТИВНИЙ ПОШУК ПРОТИПРАВНИХ ПРОЯВІВ ОРГАНАМИ МВС, ДПС ТА СБ УКРАЇНИ.....	290
Юхно М.О., Абламський С.Є. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГАРАНТІЇ ПРАВА НА ЗАХИСТ ЗА КРИМІНАЛЬНИМ ПРОЦЕСУАЛЬНИМ ЗАКОНОДАВСТВОМ УКРАЇНИ.....	291
Юхно О.О. ОКРЕМІ ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРИКЛАДНІ ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ ЧИННОГО КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ	293
Холостенко А.В. ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ОПЕЧАТУВАННЯ ОБ'ЄКТІВ ОГЛЯДУ АБО ОБШУКУ ПРИ РОЗСЛІДУВАННІ ЗЛОЧИНІВ, ПОВ'ЯЗАНИХ ІЗ НЕПРАВОМІРНОЮ ВИГОДОЮ	295

Тетерятник Г.К.	
КАТЕГОРІЇ «ОБҐРУНТУВАННЯ» ТА «ОБҐРУНТОВАНІСТЬ»	
У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ	297
Сухачов О.О.	
ПРИЗНАЧЕННЯ КОНСПІРАЦІЇ НА ДОСУДОВОМУ РОЗСЛІДУВАННІ.....	299
Сліпченко В.І.	
ПРИЗНАЧЕННЯ ТА ПРОВЕДЕННЯ ЕКСПЕРТИЗИ З ПИТАНЬ ДЕРЖАВНОЇ ТАЄМНИЦІ	
У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ	300

Наукове видання

Процесуальні та криміналістичні аспекти досудового розслідування

**Матеріали
Міжнародної науково-практичної конференції**

14 квітня 2016 року

Підписано до друку 13.04.2016. Формат 60х90/8. Папір офсетний.
Гарн. «Times New Roman» Друк цифровий. Ум. друк .арк. 32.

Наклад 30 прим.

Видавництво ОДУВС

м. Одеса, вул. Успенська, 1

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 3507 від 25.06.2009 р.
тел. 0487024884; 0949547884 email – ndrvv1@gmail.com